

Arrest

nr. 318 225 van 10 december 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
 Luikersteenweg 289/gelijkvloers
 3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 3 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 16 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 1 juli 2014 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken op 25 oktober 2023 om internationale bescherming. Op 4 maart 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een kennelijk ongegrond verzoek. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van eerste verzoekster - *i. e.* de moeder van verzoeker en tweede verzoekster- luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Lovcenac en bent u Servisch staatsburger. Op 15-jarige leeftijd verhuisde u naar Ferrara, Italië, waar u een intussen verlopen verblijfsvergunning had. U huwde op traditionele wijze met A(...) B(...) en kreeg twee kinderen, S(...) B(...) (O.V. (...)) en G(...) B(...) (O.V. (...)). In 2015 verhuisden jullie naar België, waar er veel familie woont. Op 25 oktober 2023 verzocht u samen met uw twee kinderen om internationale bescherming. Uw man verzocht niet om internationale bescherming, omdat hij over geldige Italiaanse documenten beschikt. U verklaarde niet naar Servië te kunnen terugkeren, omdat u er niemand meer heeft en omdat uw kinderen daar nooit geleefd hebben. De levensomstandigheden voor Roma zijn er bovendien niet goed, het is er moeilijk om werk te vinden en jullie hebben er geen huis. Tot slot stipte u aan dat jullie het hier in België gewoon zijn. Ter staving van uw identiteit legde u uw paspoort en uw volgens u verlopen Italiaanse verblijfsvergunning ('permesso di soggiorno') neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er op jullie zeer laattijdig asielerzoek worden gewezen. Ofschoon jullie hier reeds rond 2015 zijn aangekomen (CGVS, p. 3; CGVS G(...), p. 3; CGVS S(...), p. 3), verzochten jullie pas een achttal jaar later, op 25 oktober 2023, om internationale bescherming. Jullie ter rechtvaardiging ingeroepen onwetendheid over de asielerprocedure (CGVS G(...), p. 4; CGVS S(...), p. 3) volstaat niet als afdoende uitleg hiervoor. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of het lijden van ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen jullie duidelijk niet hebben gedaan. Jullie laattijdig verzoek om internationale bescherming is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het voornaamste door jullie ingeroepen asielmotief, met name dat jullie niemand meer hebben in Servië aangezien jullie familie hier verblijft en aangezien uw kinderen daar nooit geleefd hebben (CGVS, p. 3; CGVS S(...), p. 3-4; CGVS G(...), p. 4-6), houdt geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien brachten jullie geen concrete elementen aan waaruit afgeleid zou kunnen worden dat jullie niet in staat zouden zijn om een nieuw leven in Servië op te bouwen. Uit niets blijkt dat, zelfs al zouden de levensomstandigheden er voor jullie als Roma niet zo goed zijn (CGVS, p. 3), jullie, in tegenstelling tot uw blote beweringen (CGVS, p. 3-4), in Servië niet zouden kunnen wonen en werken, hetgeen uw zoon ook erkende (CGVS G(...), p. 5). Ook uw dochter S(...) erkende niet te weten waarom ze niet in Servië zou kunnen werken (CGVS S(...), p. 3-4). Evenmin blijkt dat uw kinderen de taal niet zouden kunnen aanleren, zoals ze in het verleden al in België hebben gedaan (CGVS S(...), p. 3). Tot slot blijkt uit niets dat, ofschoon u liever zelfstandig bent en niet geholpen wil worden, jullie in Servië niet door jullie familie die legaal in België verblijft zouden kunnen worden gesteund, aangezien jullie tot een gemeenschap van mensen behoren die elkaar helpen (CGVS, p. 4; CGVS G(...), p. 5).

Ofschoon niemand van jullie een vrees voor discriminatie ten gevolge van jullie etnische origine inroept, kan aan het voorgaande volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) aantoont dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het

gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precare economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens) en de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality). Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende de algemene, niet geconcretiseerde angst van uw dochter S(...) om naar Servië te gaan (CGVS S(...), p. 4), kan nog opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat, indien jullie bij terugkeer naar Servië problemen met derden zouden ondervinden, jullie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en

openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter, er dient op gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Jullie toonden dit echter niet concreet aan. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Betreffende de verklaring van uw zoon G(...) dat er misschien opnieuw een oorlog zal uitbreken (CGVS G(...), p. 4), kan er opgemerkt worden dat er in Servië anno 2024 geen oorlog woedt.

Tot slot zijn jullie lange verblijf, jullie familiebanden en integratie in België (CGVS, p. 3-4; CGVS S(...), p. 3-4; CGVS G(...), p. 4) motieven die op zich ook niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.

Aan jullie identiteit, zoals aangetoond door jullie identiteitsdocumenten, wordt in deze beslissing niet getwijfeld.

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker – i.e. de zoon van eerste verzoekster en de broer van tweede verzoekster –, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom geboren in Ferrara (Italië) en bent u Servisch en Kosovaars staatsburger. Tot 2015 woonde u in Italië. Daarna verhuisde u samen met uw familie naar België, waar het grootste deel van uw familie woont. Op 25 oktober 2023 verzocht u samen met uw moeder D(...) B(...) (O.V. (...)) en uw zus S(...) B(...) (O.V. (...)) om internationale bescherming. Uw Kosovaarse vader A(...) B(...) verzocht niet om internationale bescherming, omdat hij over geldige Italiaanse documenten beschikt. U verklaarde zich niet in Servië te kunnen vestigen, omdat u hier in België familie heeft, omdat er in Servië misschien opnieuw oorlog zal ontstaan, u er niemand heeft en u zich daar dus geen leven kan voorstellen. Om dezelfde redenen kan u ook in Kosovo niet terecht. Ter staving van uw identiteit legde u een Joegoslavisch paspoort, uitgereikt op 6 december 2005, en uw Italiaanse geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beschikt over een oud Joegoslavisch paspoort met een domicilie in Servië, statenrechtelijk de opvolger van het voormalig Joegoslavië. Uw moeder bevestigde dat u over het Servisch staatsburgerschap beschikt en voegde hieraan toe dat dit uw enige nationaliteit is (CGVS D(...), p. 2). Bijgevolg kan uw asielverzoek ten aanzien van Servië worden beoordeeld.

Bij KB van 7 april 2023 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die terzake door uw moeder D(...) B(...) (O.V. (...)) werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"(...)"

Derhalve is ook uw verzoek kennelijk ongegrond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De derde bestreden beslissing, die in hoofde van tweede verzoekster – i.e. de dochter van eerste verzoekster en de zus van verzoeker – werd genomen, luidt als volgt:

"(...)"

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom geboren in Ferrara (Italië) en bent u Servisch en Kosovaars staatsburger. Tot 2015 woonde u in Italië. Daarna verhuisde u samen met uw familie naar België, waar het grootste deel van uw familie woont. Op 25 oktober 2023 verzocht u samen met uw moeder D(...) B(...) (O.V. (...)) en uw broer G(...) B(...) (O.V. (...)) om internationale bescherming. Uw Kosovaarse vader A(...) B(...) verzocht niet om internationale bescherming, omdat hij over geldige Italiaanse documenten beschikt. U verklaarde zich niet in Servië te kunnen vestigen, omdat u een groot deel van uw leven in België heeft doorgebracht en uw familie hier is, omdat u nog nooit in Servië bent geweest, u daar helemaal van nul zal moeten herbeginnen, u daar niemand heeft, u de taal niet spreekt en u zich daar dus geen leven kan voorstellen. Om dezelfde redenen kan u ook in Kosovo niet terecht. Ter staving van uw identiteit legde u een Joegoslavisch paspoort, uitgereikt op 6 december 2005, en uw Italiaanse geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beschikt over een oud Joegoslavisch paspoort met een domicilie in Servië, statenrechtelijk de opvolger van het voormalig Joegoslavië. Uw moeder bevestigde dat u over het Servisch staatsburgerschap beschikt en voegde hieraan toe dat dit uw enige nationaliteit is (CGVS D(...), p. 2). Bijgevolg kan uw asielerzoek ten aanzien van Servië worden beoordeeld.

Bij KB van 7 april 2023 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die terzake door uw moeder D(...) B(...) (O.V. (...)) werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“(…)”

Derhalve is ook uw verzoek kennelijk ongegrond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hun de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronden in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht *juncto* artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) *juncto* artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 3 van het EVRM en van het evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel *juncto* artikel 3 EVRM. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partijen tevens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden achten.

De verzoekende partijen geven vooreerst een theoretische toelichting bij enkele van de door hun geschonden geachte beginselen en bepalingen en onderbouwen nadien hun middel als volgt:

“(…)”

Verzoekers stellen vast dat verwerende partij het objectief vaststaande etniciteit en geloofsovertuiging van verzoekers niet betwist.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)”

Verzoekster heeft onomstootbaar ernstige elementen naar voren gebracht, dewelke verwerende partij zonder een afdoende onderzoek te hebben gevoerd heeft verworpen.

Het staat objectief vast dat in Servië wonen diverse etnische groepen. Volgens de laatste volkstelling bestaat de bevolking voor 82,9% uit Serviërs, 3,9% Hongaren, 2,1% Slavische moslims (Bosniakken), 1,4% Roma. Andere minderheden (per groep minder dan 1% van de bevolking uitmakend) in Servië zijn: Slovakken, Roemenen, Vlachs, Roethenen, Oekraïners, Kroaten, Bunjevci, Bulgaren, Macedoniërs, Tsjechen, Duitsers en Albanezen.

Volgens Amnesty International 139 zijn van alle binnenlands ontheemden (in Servië tussen de 40.000 en de 45.000 van Roma etniciteit. [verwijzing naar [http://web.amnesty.org/library/pdf/EUR700042007ENGLISH/\\$File/EUR7000407.pdf](http://web.amnesty.org/library/pdf/EUR700042007ENGLISH/$File/EUR7000407.pdf)]

Roma in Servië hebben te maken met dagelijkse maatschappelijke aversie en discriminatie door alle andere etnische groepen.

Roma blijven het mikpunt van politiegeweld, van verbale en fysieke pesterijen door gewone burgers en van sociale discriminatie.

De situatie van Roma in Europa is bijzonder schrijnend. Europa lust zijn Roma niet [verwijzing naar <https://www.mo.be/analyse/romarechten-op-een-hoopje>]

Verzoekers hebben de nadruk gelegd op het gegeven dat zij als Roma niet aanvaard zullen worden in Kosovo, evenmin in Servië.

[citaat uit de bestreden beslissingen]

“(…)”

“[citaat uit US Department of State, Serbia (includes Kosovo), Country Reports on Human Rights Practices – 2006, 6 maart 2007]”

“(…)”

“[citaat uit COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT Kosovo 2022 Report, <https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/document/download>]”

Conclusie: corruptie viert hoogtij in de Balkan ook aldus ook in Servië en Kosovo.

<https://www.cgrs.be/en/country-information/algemene-situatie-19>

<https://op.europa.eu/webpub/eca/special-reports/eu-support-to-the-rule-of-law-in-Western-Balkans-01-2022/nl>

<https://www.amnesty.nl/servie-roma-en-mensen-met-een-beperking-de-dupe-van-systeem-voor-sociale-voorzieningen>

Verzoekers zullen als een Roma zigeuner aldaar niet de vereiste juridische bescherming genieten van de overheid wat tevens een schending impliceert van art. 3 EVRM.

Verwerende partij onderzoekt niet afdoende dat bij een eventuele terugkeer van verzoekers naar Servië en/of Kosovo zij geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Servië en/of Kosovo aanwezige autoriteiten en er wordt evenmin afdoende onderzocht of er thans een schending van art. 3 EVRM zou plaatsvinden als een Roma zigeuner gekenmerkt door een Moslim geloofsovertuiging.

De bestreden beslissingen schenden de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Dat verzoekers echter blijft volharden in de problemen in het land van herkomst en al het mogelijke deden en doet om zoveel mogelijk bewijsstukken hierover te verzamelen dewelke door een niet afdoende motivering worden afgewezen.

Art. 48/3, §2 Vw. bepaalt, in uitvoering van artikel 9 richtlijn 2004/83/EG, wat onder “dadens van vervolging” in de zin van art. 1A2 van het Verdrag van Genève moet verstaan worden:

- de dadens van vervolging moeten ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 EVRM;
- ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen zoals hierboven omschreven;

Aangezien de stelling van verwerende partij derhalve niet afdoende, draagkrachtig en deugdelijk is. Verzoekers stellen dat – gelet op wat vooraf werd uiteengezet – bij een terugkeer naar Servië en/of Kosovo artikel 3 van het EVRM zal worden geschonden.

Dit artikel eist dat verzoekers moet doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat in het land van herkomst waarnaar zij mag worden teruggeleid, zij een ernstig en reëel risico lopen te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

Deze bescherming ex art. 3 EVRM zal in uitzonderlijke gevallen toepassing sorteren.

Diegene die een schending van deze bepaling aanvoert zal zijn beweringen moeten staven middels met een begin van bewijs, zodat blote beweringen of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandelingen op zich niet volstaat om een inbreuk te impliceren op art. 3 van het EVRM, quod certa est.

Aangezien het onstuitbaar moge vaststaan dat door verzoekers neergelegde overtuigingsstukken de door hen aangehaalde objectieve feiten zonder meer aannemelijk maken, in tegenstelling door wat verwerende partij wordt aangehaald.

Verzoekers zijn een Roma met een islamitische geloofsovertuiging en lopen overduidelijk bij een terugkeer naar Servië en/of Kosovo een ernstig en reëel risico te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

Verzoekers zijn de stelling toegedaan dat dit specifiek punt niet afdoende werd onderzocht door verwerende partij temeer daar verzoekers zulks uitdrukkelijk hebben aangekaart tijdens hun algehele verhoor.

Aangezien de bestreden beslissing aldus allerm minst een voldoende motivering bevat, op zijn minst niet geloofwaardig is, temeer daar verwerende partij voormelde punten niet nader heeft onderzocht.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519).

De bestreden motivering komt derhalve tekort aan de zorgvuldigheidsplicht aangezien de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers conform artikel 48/3 §2 VrW. voldoende ernstig is gelet op de huidige situatie van etnische minderheden in Servië / Kosovo en deze voldoende ernstig is om een terugkeer naar het land van herkomst uit te sluiten.

Uit het voorgaande uiteenzetting blijkt dat de bestreden beslissingen niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunen op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat de middelen bijgevolg ernstig is. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak, wat in casu niet gebeurd is.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'. 'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken. Er werd derhalve door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

Er kan in casu worden geconcludeerd dat verzoekers hun vrees voor vervolging of op risico op ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt, en zulks met alle middelen die zij in casu naar voren hebben gebracht. Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn.

Dat volgens de Conventie van Genève van 28.07.1951 een vluchteling elke persoon is die zich buiten zijn land van herkomst bevindt en die de bescherming van dat land niet meer kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, zijn politieke overtuiging.

Dat derhalve artikel 1A van de Conventie van Geneve dd. 28.07.1951 wordt geschonden.

Dat de elementen van verzoeker's asielaanvraag in het licht van de Vluchtelingenconventie en de daarin gehanteerde criteria echter wel degelijk genoegzaam volstaan.

Dat derhalve de bestreden beslissing niet correct is in feite en derhalve faalt zij dan ook naar motivering in rechte gezien de echte inhoud van verzoekers' relaas wel degelijk beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie. Schending van de Vluchtelingenconventie alsook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Dat ten gevolge van dergelijke flagrante schendingen van hogervermelde middelen de bestreden beslissing dient vernietigd te worden."

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.2.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren de verzoekende partijen de schending aan van het evenredigheidsbeginsel, doch geven zij niet de minste toelichting waarop zij dit beginsel *in casu* geschonden achten.

3.2.2.2. In de mate dat de verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.2.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen worden genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van eerste verzoekster als kennelijk ongegrond beschouwd wordt omdat haar land van herkomst, Servië, bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd vastgesteld als veilig land van herkomst en zij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt nu (i) haar verzoek om internationale bescherming en dat van haar kinderen, verzoeker en tweede verzoekster *in casu*, zeer laatstijdig is, wat niet in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, (ii) het voornaamste ingeroepen asielmotief, met name dat zij niemand meer hebben in Servië en verzoeker en tweede verzoekster er nooit gewoond hebben, geen verband houdt met de criteria van het Verdrag van Genève of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming, en zij bovendien geen concrete elementen aanbrachten waaruit afgeleid zou kunnen worden dat zij niet in staat zouden zijn om een nieuw leven in Servië op te bouwen, (iii) er geconcludeerd kan worden dat, hoewel heel wat Roma zich in Servië in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, dit in het algemeen niet beschouwd kan worden als een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, (iv) er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, (v) er opgemerkt kan worden dat er *anno* 2024 in Servië geen oorlog woedt, (vi) hun lange verblijf, familiebanden en integratie in België motieven zijn die op zich evenmin ressorteren onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming en (vii) hun documenten louter ter staving van hun identiteit dienen, die niet wordt betwist. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede en de derde bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevatten deze beslissingen ook een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en eerste verzoekster als kennelijk ongegrond beschouwd wordt omdat hun land van herkomst, Servië, bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd vastgesteld als veilig land van herkomst en uit hun verklaringen blijkt dat hun verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake

door hun moeder, eerste verzoekster *in casu*, werden uiteengezet en er in haar hoofde besloten wordt tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij wordt verwezen naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de eerste bestreden beslissing.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 4 maart 2024 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad wijst erop dat Servië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de invoering van deze bepaling in de Vreemdelingenwet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Servië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker om internationale bescherming.

Te dezen kan de Raad na lezing van het administratief dossier, in navolging van de adjunct-commissaris, slechts vaststellen dat de verzoekende partijen geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt afdoend gemotiveerd dat zij geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij in aanmerking komen voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.

Volgens hun verklaringen kunnen de verzoekende partijen niet terugkeren naar hun land van herkomst, Servië, omdat zij al lang in België verblijven, hun familie hier verblijft en zij niemand hebben in Servië. Daarnaast halen verzoeker en tweede verzoekster aan dat zij nooit in Servië gewoond hebben en zich er geen leven kunnen voorstellen. Eerste verzoekster verwijst tevens naar de levensomstandigheden voor Roma in Servië, die niet goed zouden zijn, en het feit dat het moeilijk is om er werk te vinden en zij er geen huis heeft.

Uit hetgeen *supra*, onder punt 3.2.3., is uiteengezet blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Te dezen ondernemen de verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het betwisten van het oordeel van de adjunct-commissaris en het volharden in hun verklaringen aangaande hun problemen, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen, blijven de verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat hun etniciteit niet wordt betwist, en verwijzen naar algemene informatie over Roma in Servië en stellen dat hieruit “*dagelijkse maatschappelijke aversie en discriminatie door alle andere etnische groepen*” blijkt. In dit verband dient te Raad op te merken dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen erkent dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, maar deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot een enkel gegeven, louter hun etnische origine of de vooroordelen die bestaan ten aanzien van Roma, waardoor mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Bovendien wijst de Raad erop dat een discriminerende bejegening op zich niet volstaat om tot vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin te besluiten. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend moeten zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De verzoekende partijen brengen algemene informatie aan, maar maken niet *in concreto* aannemelijk dat dit het geval zou zijn.

Waar de verzoekende partijen hierbij verder stellen dat corruptie hoogtij viert in Servië, merkt de Raad op dat de informatie waaruit zij dit concluderen betrekking heeft op de maatschappelijke discriminatie waarmee Roma kunnen worden geconfronteerd en hun levensomstandigheden, doch dat zij hiermee geen afbreuk doen aan wat op goede gronden uiteengezet wordt in de bestreden beslissing aangaande de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. In deze analyse wordt uitdrukkelijk gewezen op de in Servië genomen maatregelen in de strijd tegen corruptie.

Waar de verzoekende partijen nog stellen dat zij als Roma met een islamitische geloofsovertuiging overduidelijk bij terugkeer naar Servië een risico lopen te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling, en stellen dat zij dit hebben aangekaart tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS, merkt de Raad op dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen aanvoeren, zij in hun opeenvolgende verklaringen op geen enkel moment gewag hebben gemaakt van een eventuele vrees omwille hiervan. Evenmin maken zij concreet, noch lichten zij toe, hoe dit tot uiting zou komen of welke concrete gevolgen dit voor hen zou hebben.

Het betoog van de verzoekende partijen is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Servië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

3.2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. Verzoeker en tweede verzoekster lieten zich hierbij bijstaan door hun advocaat. Tijdens het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster was er een tolk aanwezig die het Servisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.2.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.2.8. Waar de verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een kennelijk ongegrond verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT